pag. 488. Kui fis Kapten ütz nore ärnna linna [illegible]

pag. 558.

nüüd ta ola pääle wõttis ja edesi läts, Koori ta jo ütt kivist
kirgmist kuulo, nüüd mõtles ta küll ma pia wällä mõtsost ja
jõst eya jänes minno nüa jügawalte mõtsa jo es wii et ma wälla
ei jõuwa minnä.
Lääp iis edesi Koori kivist kirgmisele ligi jõuwap ja saap et üttegi
kurtsikut ei ole nätta mund kui ütz kivist pää lun maan jo
kirip nii kui mõts hellä, ta wõt pöä lun maast ja pand kotti
nimo läts edesi Koori ta jälle ütte hobese hirmüst kuulo, ja
mõtles et nüüd ma iks jo wälja ja jõst kunn hobene on jõõl
iks inemüsi ka an,
Lööp edesi Koori hobese hirmisele ligi jõuwap ja ei näe hobesit
eya inemüsi, mund kui ütz hobese pääle maan hirmap nii kui
obs kirve kari hobesele Koori ole, ta wõtt hobese päälun maast ja
pand kotti nimo läts jälle hulga maat edesi Koori ta jo peni
hääs mist kuulo jis mõtles tema nüüd ma iks ji mõjest wälja
ja jõst jääl iks mõnisi talomes eläp Koni peni kaubap.
Ja piäyi jaap ta peni kaubamisele ligi aya ei näe üttegi talomest
mund kui ütz peni pääle maan jõe kaubap nii kui mitto penei
ohji Koon. ta wõttap peni päälun maast ja panap kotti Koni na kõik
waidi jäiwä.
Edesimmes näyi ta ütte jõtta jõttisat roomawat, ja ta wõt tema
kinni ja pand kotti nimo ostus edesi Koori jälle temale ütz kõiresme
wagta jaost jõe wõtt ka tema kinni jo pand kotti nimo läts edesi
Koori ta mõtsost wälja jai nimo ütte lüna näyi kohe poole ta kõik
oma kauba kattisa suutdama narstes.
Ja kui ta lüna jai kuulo tema rahawast könelewat, nes jelle lüm
kuningya tütre ärä naaratap jõe jaap ta kentale naiseks.
Iis läts ka Ants kõik oma lun kottisa kuningya tüttaret naaratama
läts kuningo maaja ette ja kuningya tütör olli wäljän maaja
usje een.
Nüüd wõtt Ants kõik nest päälnut kattist wälja ja jõst nei
kinda nimo nemä narsiwa eyants oma kelle ajama niisama kui
mõtsanni, aga kuningya tüttär es nakka nid uell naarma,
nüüd wõtt Ants jõtta jõttisa ja kõre kattist wälja ja lasi nei
ommi jalgu narstes tänäpäist wallale jäätmä, ja kui jala olliwa
walle pärtüi läsi ta nei käsiwõtsit ka suioma panda jõst mõtsa põtin
sinnäin olliwa naat kiwes jaama, nüüd ronis hür ja jõtta jõttis
ütles otte mano käsiwõtsit otte pääli pandma ja jõtta jõttis pilla otte
paalt jällele moka ja kuningya tüttär narstes jõa puure keliga naat
Ja nüüd püü kuningya tütter Antsule naises jaama, ja piäki jaiwa
nemä ärä laulatedes ja jis pulma pectes, ja peran pulme tõi Ants ka
oma emä wõa ärä jõmä kuningya lüna kento mano elamä — nüüd jai
jis Antsust kuningya wäimes. —

ta jutu ok minu jo reisijate
rahwa suust kuulnu

4. Ütte silmaka wanamoor pag. 559.

Wanal ajal eläs jõtt Jaak rahulisti. tema ei tetnüt mänitsõtsi kurjast
mõõgi, ja ütsõrd kui tema oma omaseja poolt sõdo tulli, jäi tema
õtangu wäeya üllas. ja läbi mõtsa tullen mõtles ta, kui sonsi maja
ehji nätta ma lääji simä õõsis.
Ja kui ta nüüd mõtelen tükki maat olli edesi länniü näyi ta
kõrraya ütte maija mõtsa jues, lähäu simäki õõsis ja nakkas simä
poole aftma, ja kui ta use wallale tyi ja jõst sesta, ei olnut jääl
sedägi nätta, ja jõpp üllas hä et länmi tarezi an sen õ wõit
otsa maata aga rahwast oll wai oles, nimi nii mõtelten heites ta
ehjo pääle magama ilma õtangu jõõyita,
Jõpp olli jo weitsyis magama nimenn kui kõrraya us wallale lasti
ja pual aina kari tarre tulli, ja neide taksan puur hirmja näyya
wanamoor nimi uell olli ta ütte silmäga.
Haiutap wanamoor ütlüs pool ja töisle pool nimi ütlyi ei träi
oles mulle külälisjes an tulnu, küll jaap mulle wanamoorisele
kommotus maitsa, jõst amm ei ole ma enõp inemist liha jaanu jüuwa
Wanamoor läütes piru palama ja otse jõppä ahju päält taksan wõtt
üsrä kui wäiku latse ja töi maha. ja kumpe jis jõppä õige kõwast kas ta
ka rasuasse an, nimi esi ütly,, ole teruse tulemast ootnata wõõdene
külälise, aga jõpp wäidsi käiksõt ehkõt puure hirmu peräst jõst ta
mõtles et nüüd enamp jõst elogu ei jõõ.
Nüüd täi wanamoor puure jälatäuwse puid ja pand ahju küttümä
nimi wõt jis ütte aina kinni ja tass ärä. puhastas puhtas nimi
pand jis ahju küttümä, ja kui oinas olli ärä praetuss jis ütles
wanamoor jõõpäle istume müüd õtangust pidämä.
Wanamoor panp kõrraya neljäntasja aiwast jukhe aga jõpäl ei kä puupalasi
jusõt alla
Wanamoor küsüs, mes aamäd mees ka ja kä inemine olete?— Jõpp ütles
ta". Aga mes ja mõistat tjaka?,,— Aga kõik mes ette tulyd?— No kui
ja kõik mõistat tjaka, jis tja mulle silm müda mull muutus an!—
Iis ütles jõpp kä küll ma tjaan ka, aga an ka pull kaplu?
Kinni an tarwis kinni kõita minile ei püsi sina nii paiwal kui
waia:
Wanamoor töi nüüd kats kapla, ütte peremma täüst jämedapä, jõpp
wõtt nüüd peremba kapla ja kõütt wanamoori kinni ja ütles
nüüd wanamoor proomiga karjata, wanamoor pöörahüt hennast ümbr
ja karjas kapla katsi,
Nüüd wõtt jõpp jämedapä kapla ja kõüt jis kõrempide wanamoori
kinni, ja jis ütles proomi nüüd ka karjata,, nüüd pöörles wana-
moor aga es jõuwa waplu katsi karjata.